

Joventuts estrocnada

Acaba d'arribar als cinemes 'Incerta glòria'. Els quatre protagonistes ens comenten el film i els seus personatges

INCERTA GLÒRIA

Direcció: Agustí Villaronga
Intèrprets: Marcel Borràs, Núria Prims, Oriol Pla, Bruna Cusí, Fernando Esteso
Gènere: Drama
País: Catalunya, 2016

Incerta glòria “és una pel·lícula d'actors, llegint el guió ja veies que realment totes les escenes les sustentaven els actors, porten el pes de la pel·lícula”, comenta Oriol Pla, un dels seus quatre protagonistes. Amb ells hem comentat, doncs, aquest ambiciós projecte cinematogràfic, del qual hem parlat àmpliament en les pàgines d'aquest diari els darrers dies i que es va estrenar als cinemes abans-d'ahir. La novel·la de Joan Sales que adapta és llarga i complexa, i ha estat imprescindible fer-ne una tria. “Villaronga ha fet una cosa molt intel·ligent –comenta Oriol Pla, que interpreta Juli Soleràs–. Com més concret ets, més global pots ser a la vegada. Si volgués tocar moltes teclades, com fa la novel·la, no s'arribaria a res. Centrant-se en les emocions i sentiments, tu després, com a espectador, pots fer un plantejament filosòfic.” “L'Agustí va voler centrar-se en els personatges de la novel·la, en allò que passa a les persones –hi afegeix Bruna Cusí, que encarna la Trini–. Això és el que és interessant d'aquesta pel·lícula: l'espectador pot empatitzar amb els personatges, facin el que facin.”

Marcel Borràs, intèrpret del tinent Lluís de Brocà, creu que “la pel·lícula està molt bé en tant que copsa una de les vèrtebres de la novel·la”. “L'Agustí diu que s'ha hagut de desfer de tota la part filosòfica, religiosa i metafísica, però jo crec que la pel·lícula concentra aquesta pèrdua d'ideals, de la joventut, d'un moment plaent, ple d'il·lusions i amor..., com el món real trenca tot això.” Oriol Pla creu que té una lectura actual, més enllà del context bèl·lic: “No és una pel·lícula més de la Guerra Civil. Es pot veure com una metàfora de com se sent molta gent jove en el món d'avui en dia, sense feina, els roben pertot arreu... La pel·lícula parla d'una joventut estrocnada, gent jove que intenta fer la seva vida amb les seves passions, desil·lusions, esperances i pors enmig d'un lloc que està podrit. Això és una recepta per a la catàstrofe.” *

MARCEL BORRÀS

LLUÍS DE BROCÀ

“És un personatge que fa un viatge molt gran cap a la maduresa, una espècie d'heroi, amb uns ideals molt fermes... Un home jove que ha viscut la República i va al front a lluitar per recuperar-la.” Així veu Lluís de Brocà l'actor Marcel Borràs (Olot, 1989), un dels nous valors de l'escena catalana, que ha actuat en l'adaptació d'*Incerta glòria* que Àlex Rigola va dirigir al TNC, en què interpretava el capellà Cruells. En cinema ha fet cintes més comercials com ara *Tengo ganas de ti* i *Tres metros sobre el cielo*. *Incerta glòria* representa un pas cap al cinema més ambiciós culturalment. Agustí Villaronga l'ha escollit per interpretar el principal protagonista, el tinent Brocà. “La seva moral, que és sobretot cerebral, el porta a cometre errors emocionals perquè no és l'home fet i refet que es pensa ser. La guerra accelera, ens fa passar d'avui a demà de la infantesa a la maduresa, els joves es converteixen en avis.” *

BRUNA CUSÍ

TRINI

“La guerra canvia les persones, i la Trini madura, creix, es fa forta –explica Bruna Cusí–. És com terra mollà que es va assecant. Va perdent els ideals i descobreix una traïció, però no renuncia mai a l'amor.” La descriu com “una mare molt jove, filla d'anarquistes, que és parella del Lluís i gran amiga de Juli Soleràs”, i la compara amb “una oroneta, un ocell que es troba enmig de la guerra, un personatge fràgil, vulnerable, en un entorn molt hostil”. “La guerra treu el pitjor, però també el millor de cada persona, es comparteix el tros de pa”, comenta l'actriu. Nasqué a Barcelona fa 30 anys, va treballar a *Polseres vermelles*, com Marcel Borràs. El 2017 és el seu gran any al cinema: a més de la Trini, protagonitza *Estiu 1993*, que ha guanyat dos premis a la Berlinale. *

es per la guerra

ORIOI PLA

JULI SOLERÀS

“És un personatge que mai no te l'acabes, amb un component filosòfic i nihilista, i no saps com interpretar-lo fins cinc anys després d'haver-lo fet; qualsevol adaptació que se'n faci ofereix unes quantes opcions”, opina Oriol Pla. “Groucho Marx deia: «Aquests són els meus principis, i si no els vol, en tinc uns altres», i amb en Soleràs passa això, no saps a què està jugant tota l'estona.” “La guerra és una absurditat –hi afegeix–, però Soleràs se'n va a un punt més general, de dir que el món és una merda i anem a rebolcar-nos-hi. No creu en els bàndols, no li deu comptes a ningú. El que més ha estimat a la vida són la Trini i el Lluís, aquests amics de joventut, d'abans de la guerra; el que busca és això, i ja s'ha perdut, la guerra ho ha estroncat tot.” Oriol Pla (Barcelona, 1993) va debutar en el cinema amb *Animals* i *Any de Gràcia*, era el fill de Ricardo Darín a *Truman* i protagonitza el curt *Graffiti*, que va quedar entre els deu finalistes a l'Oscar. També ha fet molt teatre, i actua a la sèrie *Merlí* i el telefilm *Ebre, del bressol a la batalla*. *

NÚRIA PRIMS

LA CARLANA

La Carlana és, en paraules de Núria Prims, “una dona que en aparença i en la boca dels altres és la dolenta, però trobo que és molt forta i valenta; les dones li hauríem de fer costat i no criticar-la com ho fan els homes”. “La seva eina és la manipulació per aconseguir el que vol: que els seus fills no es quedin sense res, vol terra, un sostre... La comparen amb una dona aranya, però jo la veig com una àliga amb les urpes ben agafades a terra.” L'actriu explica la seva conducta pel que va patir de nena (“Té un passat molt fosc, de maltractament, per això es defensa així”) i pel context de la guerra: “Venien els republicans, els anarquistes, els nacionals... No sabies qui et mataria. En una situació així, tots fariem qualsevol cosa per defensar els fills.”

Núria Prims (Barcelona, 1972) va debutar al cinema amb *Historias del Kronen* i va treballar en una trentena de films i sèries abans de retirar-se, el 2010. “Vaig tornar al cinema perquè em va trucar l'Agustí –diu l'actriu–. Si no, seguiria fent el que feia, que era viure tranquil·lament.” *

T

“No és una pel·lícula més de la Guerra Civil. Es pot veure com una metàfora de com se sent molta gent jove en el món d'avui en dia”, diu Oriol Pla

Cinema